

סיפור חיים – חנה מילר / תיעדו: יהודית זוסמן ורוני שרון

נולדתי ב – 7.10.1925 בפולניה.

בגיל שנתיים עברנו לגרמניה להילדסהיים.

בגיל שש נכנסתי לבית ספר יהודי ולמדתי בו עד כיתה ג'.

ב – 1935 בספטמבר, עלינו לארץ אחרי עליית היטלר

לשלטון ב – 1933. הגענו לפתח תקווה. נכנסתי לבית ספר

"נצח ישראל" וכעבור שנה עברתי לבית ספר "פיק"א".

הורי עבדו בפרדס בהשקיה וקטיף, הם רצו להיות עצמאיים.

ב – 1939 עלינו לבאר טוביה, מושב עובדים.

בבאר טוביה גמרתי ב"ס תיכון ואחר כך עברתי לבית הספר

החקלאי בנהלל, שם למדתי כשנתיים.

ב – 1945 הלכתי לקורס מכי"ס בהגנה, לשימוש בנשק קל.

בקורס ברוחמה הכרתי בחור וב – 1946 נישאנו.

בעלי היה בעליית הנוער בקיבוץ יגור ועברנו לגור לשם.

ב – 1947 נסענו לארה"ב לבקר את אמו של בעלי, שהגיעה לארה"ב בזמן

המלחמה מוינה.

בארה"ב היינו עד מרץ 1949, בעלי גויס, על ידי ההגנה, לאסוף נשק בארה"ב על ידי טדי

קולק בגלל האמברגו על ישראל.

חזרנו לארץ לקבוץ יגור, שם היינו עד 1951 ומשם עברנו לחיפה. בעלי היה נהג אגד.

ב – 1953 התגרשנו כשהייתי בהריון.

בני, דורון, נולד ב -4.5.1954, נשארתי לגור בחיפה.

עבדתי בעיריית חיפה מינואר 1955 ושם עבדתי כ- 35 שנים. כשפרשתי, עבדתי בהתנדבות

בבית חולים כרמל ואחר כך עברתי להתנדב בקופת חולים "בונן", שם הייתי כ- 22 שנים.

בספטמבר 2007 עברתי לבית הורים פסגת אחוזה של עולי מרכז אירופה.

לדורון יש שני בנים ושני נכדים והוא חי בארה"ב.

ב – 2008 קבלתי את אות יקיר ההסתדרות על שנות התנדבותי.